

DAVIDILAISEN SODANKÄYNNIN/YLISTYKSEN ENNALLISTAMINEN

(THE RESTORATION OF DAVIDIC WARFARE/WORSHIP)

By [Orrel Steinkamp](#) , [The Plumline](#), Volume 7, No. 4, September/October 2002

Kuluneina vuosikymmeninä musiikki on saanut ennennäkemättömän merkittävyyden seurakunnassa. Jopa niin, että musiikki on korvannut uskon ja saarnan uutena armon välineenä. Musiikin vaikutus on tullut niin hallitsevaksi, ettei ole epätavallista, jos ylistysjohtajat ja ylistysryhmät käyttävät enemmän aikaa seurakunnan kanssa, kuin Jumalan Sanaa selittävät pastorit. Ylistykseen kuluu aikaa usein 40 minuuttia ja saarnalle jää lyhennetty aika. Eräs australialainen pastori muisteli keskustelua ylistysjohtajansa kanssa juuri ennen kaksipäiväistä seminaaria. Ylistysjohtaja kysyi: "Kuinka kauan haluat meidän ylistävän - 20 minuuttia?" Pastori vastasi: "Entäpä jos kaksi päivää." "Luulenpa, etten voisi soittaa kitaraani niin kauan", ylistysjohtaja vastasi. Pastorin vastaus oli: "Sinä puhut musiikista ja minä puhun ylistämisestä". Nykyisin on vallalla hienovarainen käsitys, joka vihjaa, että ylistys muodostuu yksin musiikista.

Barry Chant esittää kysymyksen:

"Olemmeko tietämättämme todella tulleet pisteeseen, jossa musiikki on korvannut uskon välineenä, jonka avulla me anastamme Jumalan siunauksia ja jossa ylistysjohtaja (tai ylistysryhmä) ennemmin kuin evankelista, on vastuussa ihmisten tuomisesta Jumalan luokse?"¹ Jared Cooper kuvailee, kuinka hänen seurakuntansa kokonaan luopui musiikista koetellakseen palvontansa aitoutta ... He oppivat ylistämään ilman musiikkia. ²

Jos joku todella jätettäisiin autiolle saarelle, niin olisiko ylistys mahdotonta? Barry Chant näkemyksellisesti huomioi: "sairaana suuri määrä uusia lauluja keskittyy enemmän rytmiin ja harmoniaan kuin melodiaan ... kun taas puoli vuosisataa sitten kristityt lauloivat lauluja, joissa oli kurinalaiset rytmi ja säkeet ja sekä sävel, että sanat noudattivat selvää johdonmukaista (orderly) mallia. Tämän päivän rytmit ovat todennäköisemmin hajoittavia ja irrallisia... 'tunne' on se millä on merkitystä. Siten jyskyttävät rytmit takovat olemuksemme läpi, pakottava jyskytys saa ruumiimme reagoimaan ja älyllistä, tai raamatullista sisällystä täytyy olla sen verran, että se antaa oikeuden sanoa 'kristilliseksi' sitä, mitä laulamme. ³

Väittely ylistyksestä on laajalle levinnyt ja jopa liturgiset kirkot pakotetaan tuottamaan ajanmukaisia ylistustilaisuuksia. Tämä debatti tulee olemaan meillä jonkin aikaa tulevaisuudessa. Tämän takana kuitenkin on jotakin enemmän kuin henkilökohtaisia mieltymyksiä. Joissakin karismaattisissa piireissä esiintyy oppi, joka menee yli niin kutsuttujen ylistyssotien. Ylistystä opetetaan jonakin sellaisena, joka todella suorittaa jotakin henkimaailmassa ja on yhteydessä profeetalliseen ilmestykseen ja hengelliseen sodankäyntiin. Yhä useammat uskovat katsovat musiikkiin hengellisen täyttymyksen ensisijaisena lähteenä. Karismaatikkojen uudet sukupolvet julistavat, että Jumala on ennallistamassa voittavalle lopun ajan seurakunnalle ylistysmuotoja, jotka muka esiintyivät Daavidin majassa (tabernacle).

Tätä erikoista ennallistamista mainostetaan ratkaisevana tekijänä Jumalan suunnitelmassa palauttaa Hänen kirkkautensa viimeiselle seurakunnalle Kristuksen toisen tulemuksen alkusoittona. ⁴

"... Aikamme Raamatun opettajat, jotka liikkuvat nykyisessä totuudessa, ovat löytäneet Jumalan voidellun suunnitelman palauttaa **Daavidin maja (Tabernacle of David)**, joka on täydellinen ylistyksen ja palvonnan malli ja jota UT:n uskovien tulee noudattaa. Sen ylistys- ja palvontamallin ennallistaminen, joka kerran vallitsi Daavidin aikana, on vapauttava ylistyksen profeetallisen virran,

joka on varustava seurakunnan uudella voimalla ja tuhoava Saatanan työt. Uskovat lähestyvät Jumalaa uusilla tavoilla, kuten laulaen kielillä ilmestysten saamiseksi, profetoiden laulaen, tanssien tahdissa Hengessä ja kaikilla perinteisillä karismaattisilla menetelmillä (käten taputus, käsien nosto jne.). Ne, jotka vastustavat tätä ylistyksen ennallistamista, eivät täytä Jumalan normia ja jatkavat toimimalla virheellisessä ylistysmuodossa ja heillä on vaara, että Jumalan kirkkaus jättää heidän seurakuntansa." 5

Tämä TOD-opetus (Tabernacle of David) ei ole ollenkaan uutta, vaan oli selvästi osa Latter Rain-opettajien ennallistamissuunnitelmaa. George Warnock, joka kirjoitti Latter Rain'in parhaina päivinä (50-luvun alussa) viittasi usein Daavidin majaan. Kuitenkin vasta 60-luvun puolessa välissä Latter Rain-opettajat Australiassa ja Uudessa Seelannissa alkoivat konkreettisesti toteuttaa TOD-oppia. Graham Truscott väitti Jumalan ohjanneen hänet TOD-oppiin vuonna 1968. Tämän parannetun TOD-opin tausta oli aina Latter Rain. Kevin Conner Australiassa oli ensimmäisiä, joka sovelsi typologiaa (?) ja raamatullista ennallistamistulkintaa Daavidin majaan.

Termi TOD (Tabernacle of David = Daavidin maja) viittaa teltaan, jonka Daavid pystytti Jerusalemiin Liiton Arkkia varten (2.Sam. 6:17; 1.Aik. 16:1). Apostoli Jaakob Jerusalemin neuvostossa lainasi Aamos 9:11 viitaten Daavidin sortuneen majan ennallistamiseen (Apt. 15:16). Ne jotka kannattavat Daavidilaisen ylistyksen/sodankäynnin ennallistamista, perustavat kaiken väitteelle, että tämä viittaa siihen ylistysmuotoon, jota käytettiin Daavidin majassa. Tutkimme nyt tarkoin kohtaa Apt 15:16 ja tulemme näkemään, että kaikkein luotettavimpien raamatun tutkijoiden mukaan tämä jae ei viittaa ylistysmuotoihin, vaan ennemminkin Daavidin dynastiaan (sukuun), eikä sillä ole ylistyksen kanssa kerrassaan mitään tekemistä. Se saattaa olla uutta sen kannattajille tänä päivänä, mutta sitä opetettiin ensimmäisen kerran Latter Rain-piireissä 40-luvun lopulla ja 50-luvun alussa. Ennallistettu Daavidilainen ylistys on vain liittyvä osa koko ennallistamisopista, jossa apostolit ja profeetat palautetaan viimeiseen ja voittavaan lopun ajan seurakuntaan. Yhdessä ennallistettujen apostolien ja profeettojen kanssa siellä on myös ennallistettu ylistysmuoto, jonka he väittävät olleen osan Daavidin päivää, joka esiintyi lyhyen ajan apostolisessa seurakunnassa vain joutuakseen kateisiin, kunnes Jumala palauttaa sen näinä viimeisinä päivinä.

Daavidin maja Kirjoituksissa.

TOD-oppi keskittää opetuksensa profetiaan Aamos 9:11, jota Jaakob lainasi Jerusalemin neuvostossa Apt 15:16, jossa Jaakob viittaa teltaan, jonka Daavid pystytti liiton arkkia varten Jerusalemissa (2.Sam.6:17; 1.Aik.16:1). Jaakob lainaa Septuagintaa (VT:n kreikkalainen käännös). "Sen jälkeen minä palajan ja pystytän jälleen Daavidin sortuneen majan; minä korjaan sen repeämät ja nostan sen jälleen pystyyn, että jäljelle jääneet ihmiset etsisivät Herraa, ynnä kaikki pakanat, jotka ovat minun nimiini otetut,"

Aamos 9:11-12 hebrealaisessa tekstissä on lisäys: "niin että he saavat omiksensa Edomin jäännöksen," 6, jota ei esiinny Septuagintassa. Se, että Jaakob valitsee Septuagintan, varmaan heijastaa hänen haluaan edistää pakanoiden mukaan ottoa. Ne jotka kannattavat DOT-oppia väittävät ennemmin, että Jaakobin huoli koskee Daavidilaisen ylistyksen palauttamista seurakuntaan. TOD-opettajat viittaavat kohtaan 1.Aik.25, jossa Daavid määräsi profeetalliset leeviläiset ylistämään Jumalaa kielisoittimin, harpuin, kymbaalein ja pasunoin. Nämä viittaukset musiikki-instrumentteihin otetaan sitten osoittamaan, että TOD (Daavidin maja) viittaa ylistykseen.

Kääntäen voidaan vahvistaa, että Apt.15:16 ei viittaa daavidilaisiin ylistysmuotoihin ollenkaan ja siten koko TOD-oppi on ilman raamatullista tukea ja on ennemminkin ennallistamistulkinnan hienovarainen esimerkki. Jos tekstiyhteys sekä Apt.15:16:ssa että Aamos 9:11:ssa edellyttää, että maja (engl. tabernacle, hebr. sukkah, suom. lehtimaja) todellisuudessa viittaa Daavidin suvun hallintaan, niin ylistys ei tule kysymykseen sen raamatullisena tulkintana. Jesajan 16:5:ssä termi

TOD (Daavidin maja) on ilman mitään epäilystä viittaus Daavidin "hallintaan": "Ja valtaistuini vahvistetaan laupeudella ja sillä istuu vakaasti Daavidin majassa tuomari, joka harrastaa oikeutta ja vanhurskautta ahkeroitsee."

Palaamme myöhemmin tutkimaan tarkemmin Jaakobin Aamos 9:11 lainausta.

TOD-oppi tiivistettynä

Tricia Tillin on tutkinut Mike Bickle'n toimintaa erityisesti suhteessa järjestöön International House of Prayer (IHOP) ja siihen liittyvään järjestöön nimeltä "Harp and Bowl (suom. Harppu ja Malja)" Seuraavassa laaja lainaus hänen löydöistään:

"Tässä on eräs virallinen toiminnan kuvaus: The International House of Prayer (suom. Kansainvälinen rukouksen talo) on ympärivuorokautinen, kaupunginlaajuisen ylistyksen ja sodankäynnin kaikki uskonsuunnat käsittävä rukoustoimintamuoto, joka palvelee Kristuksen ruumista. Tämä toiminta on Daavidin majan mallin mukaista ja laulajat ja soittajat saavat vapaasti johtaa yhteistä esirukousta ja ylistystä 24 tuntia vuorokaudessa ... House of Prayer -toiminta sisältää jatkuvaa ylistystä ja rukousta, joka suistaa valtaistuimilta jonkin alueen hallitukset ja vallat julistaen Jumalan valtiutta. Tämä tapahtuu Ilm.5:8:n Harp and Bowl-ylistys ja sodankäyntikokoontumisten hengessä, joissa harppu (harp) edustaa ylistystä ja malja (bowl) edustaa pyhien rukouksia Daavidin majan sydämessä ... Syyskuussa 1999 ...heillä oli täysi 24 tunnin aikataulu ja laulajat ja soittajat johtivat kutakin jaksoa. He uskovat, että tämä malli on kaikkein tehokkain tapa harjoittaa ja valmistaa toisia, jotka perustavat Rukouksen Talon (House of Prayer) jokaiseen maailman suurkaupunkiin ennen Herran paluuta."7

Froujke E. Jansen edelleen kuvailee näkemystään Daavidin majasta:

"Hänen tutkimuksensa koski myös Daavidin majaa, lopun ajalle tyypillistä seurakuntaa ja siirtymisvaihetta näiden kahden majan välillä, Mooseksen majasta Daavidin majaan. Raamatussa Mooseksen majasta puuttui Jumalan läsnäolo silloin, kun Daavidin maja oli rakenteilla, kuitenkin se jatkoi toimintaansa ilman läsnäoloa. Jonkin aikaa Mooseksen ja Daavidin majat toimivat samanaikaisesti. Tohtori Painter sanoi tämän esittävän sitä tosiasiaa, että lopun aikoina on oleva kaksi majaa, jotka myös toimivat samanaikaisesti; uskottomien Sanan palvelijoiden ja ihmisten seurakunta, joka tyytyy tyhjään muotomenoon ja aito lopun ajan seurakunta, joka on täynnä Jumalan läsnäoloa."8

Daavid nimitti 24 kahdentoista muusikon ryhmää (kaikkiaan 880), jotka erotettiin profeetalliseen ylistykseen. Tästä voi päätellä, että nämä muusikot palvelivat kellon ympäri (24/7) joka päivä.

Seuraavassa tuntemattoman internet-kirjoittajan johtopäätös: "Nyt näinä viimeisinä päivinä ... TOD ollaan asettamassa ennalleen. Kuten oli Daavidin aikana, niin jälleen taas Jumalan kansalla on oleva vapaa pääsy Hänen läsnäoloonsa. Milloin tahansa Jumalan kansa kokoontuu palvelemaan Jumalaa palvoen ja ylistäen, Hän haluaa tulla valtavassa läsnäolossaan kohtaamaan heitä."9

Edellä esitetyt lainaukset ilmaisevat TOD-opin erilaisia yleisteemoja. TOD-opin eri versiot ovat nykyisin levinneet laajalle karismaattisissa piireissä. Kun tämän opin eri osat siirtyvät henkilöltä toiselle ja ryhmästä toiseen, tietyt piirteet otetaan, tai jätetään, niin että monet, jotka omaksuvat tämän opin eri versioita, eivät tiedosta, että TOD on näiden ideoiden lähde. Joka tapauksessa TOD-opissa näyttää olevan neljä keskeistä ideaa.

1. TOD on osa seurakuntahistorian näkemystä, johon olennaisesti kuuluvat käsitteet nykyinen totuus (present truth) ja ennallistaminen (restoration).
2. TOD laajentaa ja kannattaa ennallistettujen apostolien ja profeettojen palvelutehtävää

3. TOD kutsuu (vetää) Jumalan selvän läsnäolon (TOD invokes (attracts) the manifest presence of God.)

4. TOD on hengellisen sodankäynnin voimakas ase.

Tila ei salli käsitellä syvällisemmin kutakin näistä aiheista, joten puhumme vähän tarkemmin vain kohdista 3 ja 4.

Tuoko TOD-ylistys todella Jumalan selvän läsnäolon?

Riippuvuus fyysisistä ilmiöistä nykyisessä herätyksessä liitetään usein suoraan TOD-tyyppiseen ylistykseen. Käytännössä on havaittu, että pitkään jatkuva ja toistava ylistys tavallisesti saa Jumalan "näyttätymään" (show up). Siten ylistystekniikasta tulee usein alkusoitto Jumalan voiman ilmestymiselle. "Näyttäytyminen (engl. showing up)" on lyhenne melkoiselle listalle fyysisiä manifestaatioita, jotka liitetään nykyiseen herätykseen. Oikean laatuinen ylistys tuo manifestaatioita, jotka ovat merkki siitä, että Jumala on näyttäytynyt. Suuri osa opista, että ylistys vetää ja tuo Jumalan läsnäolon, perustuu hämäämään VT:n jakeeseen, joka käsitykseni mukaan on väärin ymmärretty. Psalmi 22:4 sanoo: "Ja kuitenkin sinä olet Pyhä, jonka istuin on Israelin kiitosvirrten keskellä. (engl. KJV-käännös: But thou art holy, O thou that inhabitest the praises of Israel.)"

Opettaako tämä jae todella, että jos me ylistämme Jumalaa, niin silloin Jumala tulee "selvässä läsnäolossaan "asumaan seurakuntaan" - joskus näkyvänä sinisen usvan kirkkauden pilvenä, tai musertavana raskauden (kirkkauden) tunteena, tai vaikka minä?

Tokko tämä jae edes vihjaa, että Jumala "asuu" ylistyksessä jollakin ainutlaatuisella ja poikkeavalla tavalla?

Ensiksikin useimmat uudenaikaiset heprean käännökset pitävät parempana sanaa "enthroned (asettaa valtaistuimelle)" sanan "inhabit (asua)" asemesta. Sitäpaitsi heprean kielioppi ei tue KJV:n perinteistä käsitystä. Heprealainen alkuteksti sanasta sanaan kuuluu: "Mutta Sinä /Pyhä/kruunattu/Israelin ylistys (But Thou/Holy/enthroned/the praise of Israel)." NIV-käännös sanoo: "Yet you are enthroned as the Holy One; you are the praise of Israel.(Kuitenkin sinut on kruunattu pyhänä; sinä olet Israelin ylistys." Siten tämä jae todennäköisesti tulisi kääntää: "Sinä olet se, jota Israel ylistää." Tekstiyhteyteen tämä sopii hyvin, koska jakeissa 4-6 se on Jumala johon "meidän isämme luottivat." Bruce L. Johnson on tiivistänyt ajatuksen tällä tavalla: "Mutta huomaa, että Daavidin vetoamus on Jumalalle. Hän ei kutsu Jumalan kansaa ylistämään Häntä, jotta Jumala "näyttäytyisi" tai toimisi heidän puolestaan. Hän ei sano: Jumala tulee (taistelee, toimii puolestamme, jne.), koska me ylistämme Häntä, siispä ylistäkää Häntä ja Hän toimii', vaan ennemmin hän sanoo Jumalalle (ja epäsuorasti meille), että Hän on se, jota me ylistämme ja josta kerskaamme, koska Hän ON JO näyttäytynyt meille!"¹⁰

Onko TOD todella hengellisen sodankäynnin tekniikka

Michael Moriarity on vastannut TOD-oppiin hengellisenä sodankäyntinä:

"Uuskarismaattiset uskovat, että Jumala on opettamassa tietyille nykyisen totuuden kristityille 'uusia näkyjä' seurakunnan avuksi sen taistelussa hengellistä pimeyttä vastaan ... Yksi tapa suorittaa tämä kaikki on käyttää tiettyjä ylistyksen muotoja ... Jumala on kokoamassa uskovien nykyisen totuuden armeijaa, joka ylistää Häntä sellaisella voimalla, että jumalattomat filosofiat lopulta pyyhkäistään pois ja riivaajat vapisevat."¹¹

Bill Hamon, joka on C. Peter Wagner'in apostolikallegia Apostolien Kansainvälisessä Koalitiiossa (International Coalition of Apostles) ja pitkäaikainen Latter Rain -kirjoittaja, kuvailee

ylistyskuorojen voimaa tällä tavalla:

"Nämä ylistyskuorot sisältävät sellaisen sotilaallisen armeijan sanoja ja henkeä, joka on valmiina valtaamaan luvatus maansa. "Joosua-sukupolvi" on ylittänyt hengellisen Jordaninsa jälleen. He ovat nyt marssimassa Jerikon ympäri valmistautuen täyttämään edeltämäärätyn tarkoituksensa yhtenä ennallistetuista nykyisen totuuden heimoista, jotka tulevat liittymään yhteen hengessä ja totuudessa ajaakseen ulos Kanaanin asukkaat." 12

Uudessa Testamentissa todella on viittauksia hengelliseen sodankäyntiin, mutta siellä ei ole viittauksia ylistyssodankäyntiin. Painottamalla Daavidin majaa (TOD) sodankäyntitekniikkana, TOD-opettajat ovat alentaneet sen kaavaksi. Ylistyksen tarkoitus, joko yksityisen, tai yleisen, ei kuitenkaan ole tehdä siitä hengellisen sodankäynnin taktiikka. Hiljattain kuulin saarnan, jossa pastori väitti, että joka kerran, kun taputamme käsiä, tai lyömme rumpua, se saa Jumalan iskemään paholaista. Me emme kuitenkaan taputa, huuda jne. Jumalan vapauttamiseksi lyömään paholaisen, vaan me ylistämme Jumalaa, koska Hän on lyönyt pahan ja meidät on pelastettu sen hallinnasta. Missään ylistystekniikassa ei ole mitään voimaa. Voima on Jumalassa itsessään. Jos TOD-ylistyssodankäynti on sellainen voimakas sodankäyntitekniikka tänä päivänä ja valtava todistus ennallistetuista Myöhäissateen (Latter Rain) apostoleista, niin miksi ei alkuseurakunnan apostoleilla ollut se käytössään "Varhaissateen (Former Rain)" päivinä? Jos tämä daavidilainen ylistyssodankäynti ei ollut apostolisen seurakunnan osa (ja se todellakaan ei ollut), niin kuinka se voidaan ennallistaa tänä päivänä?

Avainteksti: Apt.15:16. (Sen jälkeen minä palajan ja pystytän jälleen Daavidin sortuneen majan; minä korjaan sen repeämät ja nostan sen jälleen pystyyn.)

Ymmärtääksemme miksi Jaakob lainasi kohtaa Aamos 9:11 Jerusalemin neuvostossa, historiallinen tausta on ratkaiseva tekijä. Ympärileikkauksen kannattajat juutalaisuskovien joukossa väittivät, että pakanauskovat tulisi ympärileikata Mooseksen lain mukaisesti. Paavali ja Barnabas tulivat neuvostoon osallistumaan kiistaan ja vastustivat ympärileikkauksen kannattajia (4-6). Pietari todisti neuvoston edessä, että pelastus on armosta uskon kautta Kristukseen. Paavali ja Barnabas muistelivat, kuinka ihmeellisesti Jumala oli toiminut pakanoiden keskuudessa heidän ensimmäisellä lähetysmatkallaan. Jaakob, ilmeisesti neuvoston puolesta puhujana, oli samaa mieltä Pietarin, Paavalin ja Barnabaan kanssa ja ilmoitti johtopäätöksensä, että pakanauskovat tulisi hyväksyä alkuseurakuntaan ilman ympärileikkausta, koska heidän sydämensä oli puhdistettu uskon kautta Kristukseen. (Apt.15:9-12, 19).

Antaakseen VT:n tuen neuvoston päätökselle, Jaakob lainasi Aamos 9:11, joka näyttää ratkaiseen lopullisesti kysymyksen pakanoiden ottamisesta alkuseurakuntaan. Olisiko mitään järkeä, jos Jaakob olisi luopunut ainoasta asiasta neuvoston edessä (s.o. kysymyksestä pakanoiden ympärileikkauksesta) ja ennustanut uuden ylistysmuodon? Tämä ei kerta kaikkiaan sovi kuvaan. Ilmeinen viittaus "Daavidin majaan" on viittaus Daavidin suvun hallintaan, johon usein viitataan "Daavidin huoneena" tai "Daavidin majana." (2 Sam. 7:5-11).

Profeetta Aamos oli ennustanut, että Daavidin hallinto, kaikkine loistavine lupauksineen, jonakin päivänä romahtaisi ja kaatuisi "repeämien" ja "luhistumien" vuoksi, mutta Aamos jatkoi luvaten, että Daavidin maja (Daavidin huone) saatettaisiin ennalleen sortuneesta tilastaan. Jaakobin tarkoitus lainatessaan tätä kohtaa on osoittaa neuvostolle, että Daavidin majan ennallistaminen viittaa pakanoiden hengelliseen mukaan ottamiseen UT:n seurakuntaan. Todellakin se oli ollut Jumalan tarkoitus alusta asti sisällyttää pakanat Hänen valtakuntaansa. Mitä Aamos oli ennustanut niin kauan sitten, on nyt toteutumassa siten, että pakanoita tulee uskoon ja liitetään Kristuksen seurakuntaan. Kirjaimellisen ja historiallisen Daavidin majan sortumisen jälkeen Jumala ennallistaisi Daavidin hallituksen sisällyttämällä juutalaiset ja pakanat samaan Jumalan 'huoneeseen'

eli perheeseen. Lainatessaan Aamosta Jaakob vahvistaa neuvostolle, että pakanoiden mukaanotto ei ollut jotakin uutta, vaan oli osa Jumalan suunnitelmaa ja oli toteutumassa seurakunnassa. Siispä Jaakob pääättelee: "Sentähden minä olen sitä mieltä, ettei tule rasittaa niitä, jotka pakanuudesta kääntyvät Jumalan puoleen" (Apt.15:19).

Ainoa tapa opettaa daavidilaisen ylistyksen ennallistamista on reväistä sanonta "Daavidin maja" (Apt.15:16) ulos sen historiallisesta merkityksestä, eristää se tekstiyhteydestä ja antaa sille merkitys, jota Jaakob, Paavali, Barnabas, Pietari ja koko UT eivät olisi edes tunnistanee.

Johtopäätös

Sen lisäksi, että TOD-oppi on väärä ja laitonta restoraatio-opetusta, siitä on pastoraalisia ja käytännöllisiä seurauksia. Enemmän kuin Jumalaan suunnattuna palvontana vain ylistyksen ilmaisemiseksi daavidilaista ylistystä/sodankäyntiä harjoitetaan ns. hengellisten vaikutusten aikaansaamiseksi. Se muistuttaa jonkinlaista hengellistä kaavaa, tai reseptiä. Oppi, että ennallistettu daavidilainen ylistys jollakin tavalla tekee mahdolliseksi, tai jopa vetää puoleensa Jumalan läsnäolon fyysisiä manifestaatioita, näyttää olevan lähellä hengellistä noituutta.

Lopuksi ylistyksen ymmärtäminen puhtaasti musiikkina ei ole raamatullista. Apostoli Paavali opettaa, että ylistys koskettaa kaikkia elämän alueita. Ruumiimme antaminen eläväksi uhriksi muodostaa "järjellisen Jumalan palveluksemme" (Room.12:1). Ylistystapoja ja musiikkimieltymyksiä ei tulisi milloinkaan esittää Jumalan palvonnan ainutlaatuisina ja arvovaltaisina muotoina. Ylistyksen kulttuurilliset ilmaisut ovat aina erilaisia. Keskeinen seikka on, että ylistys on sydämen ilmaus Jumalalle.

1 Barry Chant, *Retuning the Church*, Vanguard, Sept. 2001, p. 5.

2 Jarrod Cooper, *New Heights of Worship: A Radical Look at Corporate Worship*, Joy Magazine, undated.

3 Barry Chant, *Retuning the Church* p. 8.

4 David K. Blomgren, *Restoring God's Glory: The Present Day Rise of David's Tabernacle*, Regina, Sask.: Maranatha Christian Centre, 1985, p. 12.

5 Michael Moriarity, *The New Charismatics*, Zonckrvan, 1992, p. 280.

6 It should be noted that the Septuagint differs considerably from the Hebrew text. It is worth remembering that in Hebrew the consonants of 'Adam' and 'Edom' are identical. In Hebrew the vowels are not written. Consequently, we can understand why the Septuagint renders "The remnant of Edom' as 'the rest of mankind'. Considering that James was wanting to justify including Gentiles in the Church, we can understand why he chose to quote from the Septuagint.

7 Tricia Tillin, <http://www.banner.org.uk/apostasy/harp-bowl.htm>

8 Froujke E. Jansen, <http://www.harvestnet.org/articles/gatekeeper-intercessor.htm>

9 *The Tabernacle of David*,

<http://www.angelfire.com/extreme/roar2001/Papers/tabernacleofdavid.html>

10 Bruce L. Johnson, *Does God Inhabit the Praise of Israel?*

<http://www.worshipmap.com/compassnf/cl-psalm22.html>

11 Michael Moriarity, *The New Charismatics*, p.287

12 Bill Harmon, *Prophets and the Prophetic Movement*, Shippensburg, PA: Destiny Image, 1990, p. 121.

About the Author

Offel Steinkamp is publisher of Plumblin Newsletter and director of Plumblin Ministries. He has, served as a missionary to Vietnam, professor and pastor in Australia and most recently pastor

of an AOG church in Redwood Falls Minnesota. He received his Master of Divinity and Doctor of Ministry degrees from Bethel Theological Seminary in St. Paul, Minnesota. He currently resides near Renville, Minnesota.

Email: onst@tds.net